

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Simony Hájkové v právní věci žalobce: **N. T. N.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2018, č. j. 3 A 9/2018 - 31,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze shora označeným usnesením odmítl žalobu, v níž se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že žalovaný žalobci znemožnil splnit podmínku osobního podání žádosti o pobytové oprávnění na základě předem smlouveného termínu. Žalovaný totiž dne 30. 10. 2017 zrušil ke dni 31. 10. 2017 systém Visapoint, aniž by ho nahradil jiným systémem pro sjednávání termínu pro podání žádosti o pobytová oprávnění a na žalobcovu osobní žádost odmítl stanovit termín pro podání žádosti o pobytové oprávnění.

[2] Proti tomuto usnesení městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

[3] Dříve, než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 28. 6. 2018.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může vzít návrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti

jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o § 10 odst. 3 větu první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že „*soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.*“ Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, soud mu vrací tento poplatek snížený o 20 %, tedy 4.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu